

ὄξυν ἐπιφέρουσα καὶ δεινὸν ἀνελπίστου περιπετείας ἀγῶνα.
 τοῦ γὰρ Χάρωνος ὡς ἀνέπεισε τοὺς περὶ Ἀρχίαν καὶ Φίλ-
 ιππον ἀναχωρήσαντος οἴκαδε καὶ διασκευάζοντος ἡμᾶς
 ἐπὶ τὴν προᾶξιν ἤκεν ἐνθένδε παρ' ὑμῶν ἐπιστολὴ παρ'
 Ἀρχίου τοῦ ἱεροφάντου πρὸς Ἀρχίαν ἐκεῖνον ὄντα φίλον 5
 αὐτῷ καὶ ξένον, ὡς ἔοικεν, ἐξαγγέλλουσα τὴν κἀθοδον
 καὶ τὴν ἐπιβουλήν τῶν φυγάδων καὶ τὴν οἰκίαν, εἰς ἣν F
 παρεληλύθεισαν, καὶ τοὺς συμπράττοντας αὐτοῖς. ἤδη δὲ
 καὶ τῇ μέθῃ κατακεκλυσμένος ὁ Ἀρχίας καὶ τῇ προσδοκίᾳ
 τῶν γυναικῶν ἀνεπτοημένος ἐδέξατο μὲν τὴν ἐπιστολήν, 10
 τοῦ δὲ γραμματοφόρου φήσαντος ὑπὲρ [τῶν] σπουδαίων
 αὐτῷ γεγράφθαι 'τὰ σπουδαῖα τοίνυν εἰς αὔριον' ἔφη.
 καὶ τὴν μὲν ἐπιστολήν ὑπέθηκεν ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον,
 αἰτήσας δὲ ποτήριον ἐκέλευσεν ἐγχεῖν καὶ τὸν Φυλλίδα
 ἐξέπεμπε συνεχῶς ἐπὶ θύρας σκεπόμενον εἰ τὰ γύναια 15
 πρόσσεισι. (31.) τοιαύτης δὲ τὸν πότον ἐλπίδος διαπαιδ-
 αγωγησάσης προσμίξαντες ἡμεῖς καὶ διὰ τῶν οἰκετῶν εὐθύς
 ὠσάμενοι πρὸς τὸν ἀνδρῶνα μικρὸν ἐπὶ ταῖς θύραις ἔστημεν
 ἐφορῶντες τῶν κατακειμένων ἕκαστον. | ἡ μὲν οὖν τῶν 597
 στεφάνων καὶ τῆς ἐσθῆτος ὄψις παραλογιζομένη τὴν ἐπι- 20
 δημίαν ἡμῶν σιγὴν ἐποίησεν· ἐπεὶ δὲ πρῶτος ὁ Μέλων
 ὤρμησε διὰ μέσου τὴν χεῖρα τῇ λαβῇ τοῦ ξίφους ἐπι-
 βεβληκῶς, Καβίριχος ὁ κναμευτὸς ἄρχων τοῦ βραχίονος
 αὐτὸν παραπορευόμενον ἀντισπάσας ἀνεβόησεν 'οὐ Μέλων
 οὗτος, ὦ Φυλλίδα;' τούτου μὲν οὖν ἐξέκρουσε τὴν ἐπι- 25
 βο[v]λὴν ἅμα τὸ ξίφος ἀνέλκων, διανιστάμενον δὲ χαλεπῶς
 τὸν Ἀρχίαν ἐπιδραμὼν οὐκ ἀνῆκε παίων ἕως ἀπέκτεινε.
 τὸν δὲ Φίλιππον ἔτρωσε μὲν Χάρων παρὰ τὸν τράχηλον,